

Ohrožené nebo méně známé lignikolní houby v přírodní památce Chudenická bažantnice na západě Čech (Plzeňský kraj)

Endangered or less known lignicolous fungi in Chudenická bažantnice Nature Monument in Western Bohemia (Pilsen Region, Czech Republic)

Tereza Geigerová & Jiří Kout

Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta pedagogická, Centrum biologie, geověd a envigogiky, Klatovská 51, 306 19 Plzeň, e-mail: tereza.geigerova@gmail.com

Abstract

Fungi were collected in the area of Chudenická bažantnice Nature Monument during 2011 and 2012. In total, 160 species of fungi were found, about 100 of them lignicolous. Several notable and interesting lignicolous species are described in this paper. The most valuable finding is the *Ascotremella faginea* which is a protected fungus in the Czech Republic. *Lentinellus ursinus* and *Pluteus thomsonii* belong to Red list of Macromycetes of the Czech Republic. Other less known or rare species are commented: *Hymenochaete carpatica*, *Inonotus dryophilus*, *Steccherinum bourdotii* and *Volvariella bombycina*.

Keywords

Ascomycota, Basidiomycota, threatened species, protected area

Úvod

V rámci bakalářské práce na katedře biologie Západočeské univerzity (ZČU) byl prováděn mykologický inventarizační průzkum PP Chudenická bažantnice v sezónách 2011 a 2012 (Geigerová 2013). Lokalita se nachází asi 40 km jihozápadně od Plzně nedaleko obce Lučice v okrese Klatovy (západní Čechy). Chudenická bažantnice byla vyhlášena přírodní památkou již v roce 1933 z důvodu výskytu velmi starých dubů (kolem 300 let) a cenných bylinných společenstev (Kohlík 2006). Rozlohou patří spíše k menším chráněným územím (cca 18 ha) a leží v nadmořské výšce 431–462 m. Geologický podklad lokality tvoří fylitické břidlice svrchního proterozoika, podloží menší severní části tvoří metabazalty (Zahradnický & Mackovčín 2004). Z fytoecenologického hlediska se na území Chudenické bažantnice vyskytují převážně druhy charakteristické pro acidofilní doubravy – třída *Querc-Fagetea* (svaz *Genisto germanicae-Quercion*), menší podíl druhů

je typický pro mokřadní olšiny – třída *Alnetea glutinosae* (Chytrý et al. 2010). Podle mapy potenciální přirozené vegetace České republiky (Neuhäuslová et al. 1998) lokalita spadá pod oblast bikových a/nebo jedlových doubrav (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum*). Z jednotlivých druhů dřevin převládají dub letní (*Quercus robur*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a smrk ztepilý (*Picea abies*); významný je i výskyt javoru kleny (*Acer pseudoplatanus*), olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) a buku lesního (*Fagus sylvatica*). Zajímavý je výskyt zákonem chráněných rostlin měsíčnice vytrvalé (*Lunaria rediviva*), lýkovec jedovatého (*Daphne mezereum*) a bledule jarní (*Leucojum vernum*). Území této lokality náleží do fytogeografického okresu 33 Branžovský hvozd. Klimaticky spadá do mírné teplé oblasti s krátkým přechodným obdobím (MT7), roční úhrn srážek je zde v rozmezí 400 až 450 mm (Quitt 1971). Přírodní památkou protéká Bezpravovický potok, který tvoří část její severní hranice a jeho přítok, který teče středem území. Na severovýchodní straně lokality se nachází malý rybník. V obdobích s častými srážkami se v blízkosti vodních ploch vytvářejí podmáčené prostory s charakterem lužních lesů. Přírodní památka byla nedávno mykologicky zkoumána (Šmídová 2008), ale žádný ze zajímavých dřevních druhů nebyl nalezen. Z roku 1983 je uváděn výskyt vzácného choroše *Perenniporia medulla-panis* (Jacq.) Donk na kořenovém náběhu starého dubu (Vlasák 2013); tento druh se nám však nepodařilo potvrdit.

Materiál a metody

Průzkum byl prováděn v sezónách 2011 a 2012, lokalita byla pravidelně navštěvována minimálně jednou za měsíc, od března do listopadu (celkem 26 návštěv, podrobněji Geigerová 2013). Inventarizace byla zaměřena na makromycety (včetně kornatcovitých druhů) z kmenů Ascomycota a Basidiomycota. Popis u jednotlivých druhů je založen na sbíraných položkách ze sledované lokality (pokud není v textu uveden jiný zdroj). Vzorky byly determinovány na katedře biologie ZČU z preparátů připravených v Melzerově činidle nebo KOH, s použitím optického mikroskopu Olympus BX 51, nebo přímo v lese (v tomto případě nebyly plodnice sbírány). Položky studovaných druhů jsou uloženy v osobním herbáři T. Geigerové, část položek v mykologickém herbáři na pracovišti autorů (herb. KBI) a v Národním muzeu v Praze (PRM). Taxonomické zařazení jednotlivých druhů bylo převzato z Dictionary of the Fungi (Kirk et al. 2008).

Výsledky a diskuse

Na lokalitě bylo celkem determinováno 160 druhů hub, z toho asi 100 lignikolních (Geigerová 2013). Jeden z nalezených druhů, mozkovka rosolovitá (*Ascotremella faginea*), patří na seznam zákonem chráněných hub a je uveden

v Červené knize ohrožených druhů rostlin a živočichů SR a ČR (Kotlaba et al. 1995) i v Červeném seznamu hub (makromycetů) České republiky (Holec & Beran 2006). Další tři druhy, ryzec hnědoskvrnitý (*Lactarius fluens*), houžovec medvědí (*Lentinellus ursinus*) a štítovka Thomsonova (*Pluteus thomsonii*) jsou také uvedeny v Červeném seznamu (Holec & Beran 2006).

***Ascotremella faginea* (Peck) Seaver – mozkovka rosolovitá** (Helotiales, Helotiaceae)

Syn.: *Neobulgaria faginea* (Peck) Raitv.

Ascotremella faginea tvoří rosolovité, laločnatě zprohýbané plodnice o velikosti 1–8 cm. Barva je po dešti téměř čirá s růžovým nádechem, za sucha matně fialová, ve stáří hnědofialová až do černa. Askospory jsou uloženy po osmi ve vřecku a jsou eliptické, podélně striátní, 7–9 × 4–5 μm.

Nalezené plodnice porůstaly rozkládající se kmen blíže neurčeného listnatého stromu (*Alnus*?) na podmáčeném stanovišti. První nález byl uskutečněn 25. června 2011 (not. J. Kout). Celé léto se objevovaly nové plodnice a poslední rostly ještě několik týdnů po prvních mrazech, které začaly počátkem října. Na stejném kmeni se plodnice objevily i v roce 2012 (leg. et det. T. Geigerová, herb. T. Geigerová) a bylo jich mnohonásobně více (koncem července přes třicet). Výskyt mozkovky rosolovité v PP Chudenická bažantnice je poměrně zajímavý vzhledem k nadmořské výšce 450 m, neboť nálezy tohoto druhu jsou obvykle evidovány z výše položených oblastí (Kotlaba & Pouzar 1990). Nicméně výskyt mozkovky rosolovité mimo horské a podhorské oblasti není v současnosti ojedinělý (Egertová & Kříž 2012). Na podzim 2011 byla nalezena na severním okraji Plzně v přírodní rezervaci Zábělá (2. 10. 2011 leg. et det. J. Kout, PRM 922348, duplikát herb. KBI) v místě s ještě nižší nadmořskou výškou (cca 320 m n. m.). První nálezy ze západních Čech jsou známy z roku 1989 z lokalit Čerchov v Českém lese (cca 1 000 m n. m.), Jezvinec u Nýrska (cca 700 m n. m.) a z PR Netřeb (cca 550 m n. m.) nedaleko obce Kanice (Kotlaba & Pouzar 1990).

Ascotremella faginea se vyživuje saprotrofně. Vyskytuje se spíše v přirozených porostech na mrtvém dřevě listnáčů (především buku); je však známa i mimo zachovalé lesy (Holec 1999). V České republice je řazena mezi zákonem chráněné druhy hub (dle vyhlášky 395/1992 k zákonu ČNR č. 114/92 Sb. o ochraně přírody a krajiny) jako silně ohrožený druh. Dále je zařazena na Červený seznam hub v České republice, kde je klasifikována jako zranitelný druh (Svrček 2006) a náleží do Červené knihy ohrožených druhů (Kotlaba et al. 1995).

Celosvětové rozšíření mozkovky rosolovité zahrnuje mírný pás Evropy a Severní Ameriky (Seaver 1930).

Záměna je možná s varetou rosoloklihatky číré (*Neobulgaria pura* var. *foliacea*) rostoucí na podobném substrátu; foto uvedli např. Breitenbach & Kränzlin (1984), Medardi (2008). Rosoloklihatka čirá se ale odlišuje spolehlivě mikrosko-

picky – přítomností amyloidního askoapikálního aparátu a hladkými sporami. Pro mozkovku rosolovitou jsou typickým znakem rýhované spory (imerzní objekt), které ji odlišují i od ostatních rosolovitých askomycetů, např. *Ascocoryne* sp. (Medardi 2006).

***Hymenochaete carpatica* Pilát – kožovka klenová** (Hymenochaetales, Hymenochaetaceae)

Kožovka klenová vytváří nenápadné, hnědé, rozlité plodnice na vnitřní straně borky javoru kleny, a proto patří mezi dosti přehlížené druhy. Je zmiňována jen velmi vzácně jak v různých inventarizacích, tak i v odborné literatuře (např. Jülich 1984). Podle Tomšovského (Tomšovský 2001) jsou nálezy kožovky klenové známy z osmi států Evropy (Česká republika, Francie, Německo, Rakousko, Rumunsko, Slovensko, Rumunsko, Ukrajina); v České republice je zaznamenána jen z několika lokalit (hlavně na Šumavě); potvrzena byla také v Plzeňském kraji (Sádlíková 2012).

Plodnice rostly na živém kmeni javoru kleny a první nález byl evidován 25. 6. 2011. Na lokalitě byla nalezena na několika místech v obou sezónách 2011 a 2012 (not. J. Kout).

***Inotus dryophilus* (Berk.) Murrill – rezavec kmenový** (Hymenochaetales, Hymenochaetaceae)

Rezavec kmenový vytváří jednoleté plodnice na živých kmenech dubů ve výšce několika metrů, byl ale evidován i na jasanu a eukalyptu (Bernicchia 2005). Hnědě zbarvené klobouky bývají nápadně tlusté a široké až 30 cm. Většinu dužiny klobouku tvoří charakteristické, světle žíhané granulární jádro. Sěty nejsou přítomny, spory jsou eliptické, $6-8 \times 4,5-6 \mu\text{m}$, hnědé.

V Evropě se tento druh vyskytuje v mírném pásu (Ryvarden & Gilbertson 1993). V České republice není příliš rozšířený a jako jeho nejzápadnější lokalita se v literatuře uvádí Stod u Plzně (Kotlaba 1984). V Chudenické bažantnici byl zaznamenán 6. 8. 2012 na kmenu živého dubu.

Může být zaměněn s rezavcem dubovým (*Pseudoinotus dryadeus* [Pers.] T. Wagner & M. Fisch. 2001) vytvářejícím plodnice při bázi kmene dubů. V mládí jsou nápadné vylučováním kapek tekutiny na okraji klobouku (gutace), ve stáří mají svrchu tvrdou krustu, jsou tmavě hnědé, bez granulárního jádra, a ještě větší než u rezavce kmenového – široké až 50 cm. Spory jsou oválné, téměř totožné jako u *I. dryophilus*, $7-8 \times 5-6 \mu\text{m}$, ale bezbarvé a bílý výtrusný prach bývá nápadný na povrchu a v okolí starších plodnic. V České republice se vyskytuje nehojně (Kotlaba 1984).

Na lokalitě bylo nalezeno celkem 10 plodnic rezavce dubového na dvou stromech vzdálených od sebe cca 500 m. Rostly ve výšce přibližně 10 cm až 1 m nad zemským povrchem (23. 6. 2011 leg. T. Geigerová, det. J. Kout).

***Lentinellus ursinus* (Fr.) Kühner – houžovec medvědí** (Russulales, Auriscalpiaceae)

Houžovec medvědí vytváří plodnice na odumřelém listnatém dřevě. Spory jsou amyloidní, široce eliptické, $3,4\text{--}4,6 \times 2\text{--}3,5 \mu\text{m}$ (Miller & Stewart 1971). Podle Overalla (Overall 2005) má tento druh trimitický hyfový systém (přítomny generativní, skeletové hyfy a hyfy s olejovitým obsahem).

Na lokalitě byl nalezen na odumřelém kmeni listnatého stromu 6. 8. 2012 (not. J. Kout).

Rod se vyznačuje zubatým ostrím lupenů, což usnadňuje determinaci. Záměna je možná s velice podobným houžovcem bobřím (*Lentinellus castoreus*). Jako hlavní rozlišovací znak je uváděn stupeň amyloidity tramy, přičemž *L. castoreus* má silně amyloidní hyfy. Dále se oba druhy liší velikostí, *L. castoreus* by měl být větší (až 15 cm) a měl by mít vyšší lupeny (4–6 mm); u *L. ursinus* je výška lupenů pouze 2–3 mm. Dalším důležitým rozdílem je substrát – zatímco *L. ursinus* roste výhradně na listnácích, *L. castoreus* může růst i na jehličnanech, a to zejména na jedli (Kotlaba & Pouzar 1965). Podobným druhem je také houžovec vlčí (*Lentinellus vulpinus*), který má kulovitější spory ($3\text{--}3,8 \times 3\text{--}4,6 \mu\text{m}$) než houžovec medvědí a nejsou u něj přítomny skeletové hyfy (Overall 2005).

Houžovec medvědí je zařazen na Červený seznam makromycetů České republiky, kde je klasifikován jako ohrožený druh. Podle Červeného seznamu je v České republice uváděno asi 20 lokalit výskytu, většinou v teplých oblastech (Dvořák 2006). Podle Christensena a kol. (Christensen et al. 2004) je tento druh také indikátorem zachovalých bučin v Evropě. Další nálezy z posledních let jsou známy z Českého krasu (Holec 2009) a v lesní oblasti asi 0,5 km jižně od Velkolomu Čertovy schody (23. 7. 2012 leg. et det. J. Kout, herb. KBI). Nové lokality výskytu houžovce medvědího se nacházejí také v jižních Čechách a to v údolí Vltavy severně od Zlaté Koruny (4. 12. 2005 leg. et det. J. Kout, PRM 922349) a v oblasti středních Čech v NPR Libický luh (8. 3. 2009 leg. et det. J. Kout, PRM 922350). Chudenická bažantnice patří podle fyto geografického členění do mezofytika, a proto je zde výskyt houžovce medvědího poměrně neobvyklý. Všechny nálezy pocházejí z padlých kmenů listnáčů bez borky. Aktuálně se výskyt houžovce medvědího v ČR ukazuje jako roztroušený s lokalitami i mimo termofytikum.

***Pluteus thomsonii* (Berk. & Broome) Dennis – štítovka Thomsonova** (Agaricales, Pluteaceae)

Tato vzácná štítovka se vyskytuje jednotlivě nebo v malých skupinách na tlejících větvičkách listnatých stromů, často ukrytých pod zemí (Breitenbach & Kränzlin 1995). Klobouk má průměr 1–3 cm, je tmavě hnědě zbarvený a uprostřed se nacházejí nápadně vystouplé žilky. Třeň je šedavý, dlouhý cca 4 cm. Lupeny jsou bílé s růžovým nádechem stejně jako u ostatních druhů štítovek. Hlavním rozlišo-

Obr. 1. Plodnice štitovky Thomsonovy (*Pluteus thomsonii*) v PP Chudenická bažantnice.

vacím znakem jsou prstovité výběžky na některých cheilocystidách. Podobným druhem, u něhož jsou tyto prstovité výběžky také přítomny, je *Pluteus insidiosus*; tento taxon má ale odlišnou strukturu pokožky klobouku, v níž se objevují protáhlé válcovité nebo vřetenovité útvary (Justo et al. 2005).

Dne 23. 6. 2011 (leg. et det. T. Geigerová, PRM 922351) byly nalezeny dvě plodnice rostoucí z téměř rozložené větve pravděpodobně listnatého stromu (v okolí nálezů rostly buky a duby). Zdálo se tedy, jakoby plodnice vyrůstaly přímo z půdy.

Z důvodu vzácného výskytu v České republice je štitovka Thomsonova evidována v Červeném seznamu jako ohrožený druh (Vágner 2006). Podle tohoto seznamu je známa z několika lokalit převážně z přirozených porostů po celém území České republiky, jak v nížinách (jižní Morava), tak v horách (Šumava). Nejbližší lokalitou je zřejmě PR Chynínské buky (Holec 2004).

***Steccherinum bourdotii* Saliba & A. David – ostnateček Bourdotův (Polyporales, Meruliaceae)**

Ostnateček Bourdotův vytváří polorozlité plodnice na odumřelém dřevě listnáčů, hymenofor tvoří ostny lososové nebo oranžové barvy, okraje plodnice jsou bělavé a bez ostnů.

Na lokalitě vyrůstalo 25. 6. 2011 několik plodnic ze spodní strany spadlé větve listnatého stromu (leg. T. Geigerová, det. J. Kout).

Ostnateček Bourdotův byl popsán až na konci 80. let (Saliba & David 1988), pravděpodobně nikoliv s ohledem na jeho vzácnost, ale spíše z důvodu přehlížení tohoto druhu nebo jeho záměny za ostnateček okrový – *S. ochraceum* (Spirin et al. 2007). Oba druhy jsou si velice podobné, menší rozdíly můžeme zaznamenat v barvě plodnic (*S. ochraceum* má světlejší odstíny), dále v délce ostnů (*S. bourdotii* má ostny delší) a velikosti spor (u *S. bourdotii* větší a kulovitější).

***Volvariella bombycina* (Schaeff.) Singer – kukmák bělovlnný** (Agaricales, Pluteaceae)

Kukmák bělovlnný roste na dřevě listnatých stromů, zejména topolu, javoru, lípy, vrby nebo dubu (Breitenbach & Kränzlin 1995). Plodnice jsou velké (průměr klobouku až 20 cm), bělavé s nažloutlými odstíny. V mládí jsou pokryty bílou plachetkou, která se růstem houby protrhne a tvoří nápadný kalich na třeni. Na klobouku mají husté bělavé chloupky, což je velmi dobrý určovací znak.

Na lokalitě byla nalezena jedna plodnice kukmáka bělovlnného na dubu 8. 6. 2012 (not. J. Kout). *V. bombycina* je v západních Čechách již známa, aktuálně například na Plzeňsku ze zámeckého parku v Plasích (Velká výstava hub v Plasích 2011, 2012; not. J. Kout).

Literatura

- Bernicchia A. (2005): Polyporaceae s. l. Fungi Europaei 10. – Candusso, Italia, 808 pp.
- Breitenbach J. & Kränzlin F. (1984): Fungi of Switzerland, Vol. 1: Ascomycetes. – Verlag Mykologia, Luzern, Switzerland, 313 pp.
- Breitenbach J. & Kränzlin F. (1995): Pilze der Schweiz, Band 4: Blätterpilze (2. Teil). – Verlag Mykologia, Luzern, Switzerland, 371 pp.
- Dvořák D. (2006): *Lentinellus ursinus* (Fr.). – In: Holec J. & Beran M. [eds], Červený seznam hub (makromycetů) České republiky, Příroda, Praha, 24: 160.
- Egertová Z. & Kříž M. (2012): Zajímavé nálezy hub z okolí zámku Lemberk u Jablonného v Podještědí. – Mykol. Listy 119: 17–24.
- Geigerová T. (2013): Mykologický průzkum přírodní památky Chudenická bažantnice. – Ms., 48 pp. [Bakal. pr.; depon. in: Centrum biologie, geověd a envigogiky, FPE ZČU, Plzeň.].
- Holec J. (1999): Houby Šumavy chráněné zákonem nebo zahrnuté v Červené knize: nálezy v roce 1998. – Silva Gabreta 3: 17–24.
- Holec J. (2004): Mykologický průzkum přírodních rezervací Chynínské buky a Jelení vrch v Plzeňském kraji. – Ms., 33 pp. [Depon. in: Odbor ochrany přírody Krajského úřadu Plzeňského kraje, Mykologické oddělení Národního muzea v Praze.].
- Holec J. (2009): Red-listed macrofungi in Central Bohemia (Czech Republic), with taxonomic notes on *Entoloma mougeotii*, *Lentinellus ursinus* and *Pluteus phlebophorus*. – J. Nat. Mus. (Prague), Natur. Hist. Ser., 177/11: 145–159.

- Holec J. & Beran M. [eds] (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – Příroda, Praha, 24: 1–282.
- Christensen M., Heilmann-Clausen J., Walley R. & Adamčík S. (2004): Wood-inhabiting fungi as indicators of conservation value in European beech forests. – In: Marchetti M. [ed.], Monitoring and indicators of forest biodiversity in Europe – from ideas to operationality, European Forestry Institute Proceedings 51, pp. 229–237, Saarijärvi.
- Chytrý M., Kučera T. & Kočí M. [eds] (2010): Katalog biotopů České republiky. – AOPK ČR, Praha, 307 pp.
- Justo A., Castro M. & Tejedor F. (2005): *Pluteus insidiosus*, nueva cita para la Península Ibérica. – Rev. Catalana Micol. 27: 85–88.
- Jülich W. (1984): Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze (Aphyllophorales, Heterobasidiomycetes, Gastromycetes). – Kleine Kryptogamenflora Band IIB/1. Stuttgart, Germany, 626 pp.
- Kirk P. M., Cannon P. F., Minter D. W., & Stalpers H. (2008): Dictionary of the fungi. 10 th. Edition. – CABI International, Wallingford, United Kingdom, 784 pp.
- Kohlík V. (2006): Plán péče o PP Chudenická bažantnice na období 2007–2022. – Ms., 21 pp. [Depon. in: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, Plzeň.].
- Kotlaba F. (1984): Zeměpisné rozšíření a ekologie chorošů (*Polyporales* s. l.) v Československu. – Academia, Praha, 194 pp.
- Kotlaba F. et al. [eds] (1995): Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichův SR a ČR. Vol. 4. Sinice a riasy. Huby. Lišajníky. Machorasty. – Bratislava, Příroda, 221 pp.
- Kotlaba F. & Pouzar Z. (1965): *Lentinellus ursinus* (Fr.) Kühn. – houžovec medvědí v Československu. – Čes. Mykol. 19/3: 182–186.
- Kotlaba F. & Pouzar Z. (1990): Mozkovka rosolovitá – *Ascotremella faginea* v záp. Čechách. – Mykol. Listy 41: 5–7.
- Medardi G. (2006): Atlante fotografico degli Ascomiceti d'Italia. Trento. – Italia, 454 pp.
- Medardi G. (2008): Studio sul genere *Neobulgaria* noc due nuove segnalazioni per l'Italia. – Riv. Micol. 3: 229–242.
- Miller O. & Stewart L. (1971): The genus *Lentinellus*. – Mycologia 63/2: 333–369.
- Neuhäuslová Z. et al. (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. – Academia, Praha, 241 pp.
- Overall A. (2005): *Lentinellus ursinus* & *L. vulpinus* make their first recorded appearance in Epping Forest. – Field Mycol. 6/4: 117–120.
- Quitt E. (1971): Klimatické oblasti Československa. – Academia, Brno, 73 pp.
- Ryvarden L. & Gilbertson R. L. (1993): European Polypores 1. – Syn. Fung. 6: 1–387.
- Sádlíková M. (2012): Mykologický průzkum PR Dlouhý vrch v Českém lese. – Ms., 38 pp. [Bakal. pr.; depon. in: Centrum biologie, geověď a envigogiky, FPE ZČU, Plzeň.].
- Saliba J. & David A. (1988): Apports des caractères cultureux et des confrontations dans l'étude des représentants européens du genre *Steccherinum* (Basidiomycètes, Aphyllophorales). – Cryptogamie, Mycol. 9/2: 93–110.
- Seaver F. J. (1930): Photographs and descriptions of cup-fungi-X. *Ascotremella*. – Mycologia 22/2: 51–54.

- Spirin W., Zmitrovich I. & Malysheva V. (2007): *Steccherinum tenuispinum* (Polyporales, Basidiomycota), a new species from Russia, and notes on three other species. – *Ann. Bot. Fenn.* 44: 298–302.
- Svrček M. (2006): *Ascotremella faginea* (Peck) Seaver. – In: Holec J. & Beran M. [eds], Červený seznam hub (makromycetů) České republiky, Příroda, Praha, 24: 47.
- Šmídová E. (2008): Makromycety v Chudenické bažantnici a areálu zámeckého parku Lázeň v Chudenicích. – Ms., 83 pp. [Bakal. pr.; depon. in: Centrum biologie, geověd a envigogiky, FPE ZČU, Plzeň.].
- Tomšovský T. (2001): Remarks on the distribution of *Hymenochate carpatica* in Central and Eastern Europe. – *Czech Mycol.* 53/2: 141–148.
- Vágner A. (2006): *Pluteus thomsonii* (Berk. & Broome) Dennis. – In: Holec J. & Beran M. [eds], Červený seznam hub (makromycetů) České republiky, Příroda, Praha, 24: 188.
- Vlasák J. (2013): Polypores – Collection of Dr. Josef Vlasák, Hluboká nad Vltavou, Czech Republic, edition 28 February 2013. – URL: <http://mykoweb.prf.jcu.cz/polypores> (8. 2. 2014).
- Zahradnický J. & Mackovčín P [eds] et al. (2004): Plzeňsko a Karlovarsko. – In: Mackovčín P. & Sedláček M. [eds], Chráněná území ČR, svazek XI., AOPK ČR a EkoCentrum Brno, Praha, 588 pp.